

3310

۱۰۰۰
۱
۱۰۴
برای

سبزه

مجموعه داستان‌های کوتاه

رضیه رضائی برفوئی

انتشارات توانمندان
Tavanmandan Publications

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه	:	رضائی برفونی، صدیقه، ۱۳۵۵-
عنوان و نام پدیدآور	:	سیمرغ: مجموعه داستان‌های کوتاه / رضیه (صدیقه) رضائی برفونی.
مشخصات نشر	:	قم: توانمندان، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	:	۱۰۴ ص.: ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۶۲۱۶-۳۵-۷
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	داستان‌های کوتاه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	:	Short stories, Persian -- 20th century
شناسه افزوده	:	دفتر فرهنگ معلولین
رده بندی شکره	:	PIR۸۳۴۵
رده بندی دیوبی	:	۸۳۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۷۹۶۱۵۰

دفتر فرهنگ معلولین
راهنمایان فرهنگی
Handicap Cultural Center

انتشارات توانمندان
Tavanmandan Publications

سیمرغ: مجموعه داستان‌های کوتاه

پدیدآورنده: رضیه (صدیقه) رضائی برفونی

نوبت چاپ: اول، تابستان ۱۳۹۸

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۱۶-۳۵-۷ ISBN: 978-622-6216-35-7

ناشر: توانمندان شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه قیمت: ۲۰۰/۰۰۰ ریال

قم، بلوار محمدامین، خیابان گلستان، کوچه ۱۱، پلاک ۴، دفتر فرهنگ معلولین

تلفن: ۰۲۵-۳۲۹۱۳۴۵۲ فکس: ۰۲۵-۳۲۹۱۳۵۵۲ همراه: ۰۹۱۲۵۵۲۰۷۶۵

www.HandicapCenter.com , info@handicapcenter.com

www.DataDisability.com , www.Tavanmandan.com

فهرست

۵..... سخن ناشر

۷..... مقدمه

داستان‌ها

۱۱..... سیمرغ

۲۹..... در قاب آینه

۳۷..... درخت

۴۷..... چرم مغرور

۵۱..... نخاع

۵۳..... خارکن

۵۷..... دود

۶۳..... گل

۶۹..... بارون

۷۲..... آزادی

۷۷..... جنگ نابرابر

۸۱..... گرده

۸۳..... بوق

۸۷..... جنگل

۸۹..... اتوبوس

تقدیم به ساحت مقدس امام زمان (عج)

و تقدیم به صفای ملای روح پدرم

و مهر پسر

سخن ناشر

تأثیر داستان هم بر نویسندگان و هم خوانندگان حتمی و قطعی است؛ تجربه نشان داده، بسیاری از مشکلات روحی - روانی و فکری در جریان داستان نگاری یا داستان خوانی از بین می‌رود و آرامش و اطمینان خاطر عجیبی پدید می‌آید.

نهادهای فرهنگی و نهادهای متعددی امور معلولین هر ماه میلیاردها تومان برای توان بخشی هزینه می‌کنند اما در استفاده از روش‌های مدرن مثل داستان تاکنون اقدامی نداشته‌اند. ناوین دستاوردهای ما در حوزه ادبیات داستانی متکی به فعالیت‌های خودجوش اغلب خود معلولین است. آنان بدون آموزش دیدن بر اساس یافته‌های ذاتی خود، داستان‌های زیبایی تاکنون نوشته‌اند و ده‌ها کتاب مجموعه داستان یا داستان بلند منتشر کرده‌اند؛ آن هم با امکانات بسیار اندکی که داشته‌اند. آیا وقت آن نرسیده که سازمان بهزیستی و وزارت فرهنگ و ارشاد از فعالیت‌های ایشان حمایت کنند؟ کتاب حاضر شامل چهارده داستان گویای وضعیت اجتماعی و فرهنگی افراد دارای انواع اختلالات و مشکلات است. نویسنده خود دارای معلولیت است. و با اتکا بر توانایی‌ها و ظرفیت‌های خود توانسته، پیشرفت قابل توجه در زمینه داستان نویسی داشته باشد. امید است این افراد، راهنشان را ادامه دهند و در آینده بتوانند از مقبولیت و شهرت لازم در سطح جهان برخوردار شوند.

خانم رضایی در هر داستان، به معلولیتی پرداخته و با توصیف‌های جزئی‌نگر درصدد بر آمد مشکلات جامعه معلولین که در واقع مشکلات جامعه ایران کنونی است، تجزیه و تحلیل کند. به نظر می‌رسد او سبک خاصی از داستان‌نویسی را پیگیری می‌کند که با آثار دیگران متمایز است. یک ویژگی مهم داستان‌نگاری او، جسارت و شجاعت داشتن در طرح مشکلات و از بیان مشکلات احساس شرم نکردن است. فقر‌پداری که بر اثر تصادف رانندگی معلول شده و عدم امکان خرید حتی لباس بر اعضای خانواده یا رفتارهای زشت پدر معتادی که از اعضای خانواده سوءاستفاده می‌کند را مخفی نکرده بلکه این مشکلات را با ریزه کاری‌هایش و شفاف نشان داده است.

امید است در آینده آثار قوی‌تری از خانم رضایی داشته و شاهد پیشرفت دائمی او باشیم.

انتشارات توانمندان

مقدمه

این مجموعه داستان‌ها حکایت‌های واقعی یا خیالی ذهن نویسنده را بیان می‌کنند و نشانگر زندگی قشری از جامعه است که شایسته یک زندگی خوب هستند. این جمله بسیار شنیده شده که: «معلولیت، محدودیت نیست!» حال این پرسش را پیش می‌آید: معلولیت یعنی چه؟ چه اندازه اگر با دیگران متفاوت باشیم معلول محسوب می‌شویم؟ آیا سن و جنس یا خانواده نقشی در آن دارد؟ آیا کسی که پیر شده، جزء معلولین است؟ آیا زنی که به اجبار سرپرست خانواده‌اش شده، معلول است. آیا کودکی که با نقص عضو به دنیا می‌آید معلولیت دارد؟

معلولیت یعنی ناتوانی یا کم‌توانی که گاه با نداشتن یا ناکارآمدی یک عضو یا فقدان نعمتی که سایرین از آن برخوردار هستند و معلول از آن بی‌بهره است؛ حال رفتار دیگران و جامعه می‌تواند در آرامش یا عدم آرامش او سهمیم باشد؛ بیشتر معلولین سعی دارند از راه‌های مختلف بر این کمبود خود غلبه کنند یا ناتوانی‌های خود را جبران نمایند و در این راه سختی‌های زیادی را تحمل می‌کنند تا دیده شوند و در بیشتر موارد از توان اسان‌های غیرمعلول هم خارج است؛ بعضی از این افراد با تلاش خود و حمایت دیگران توانسته‌اند به دستاوردهای علمی و ورزشی مهمی دست یابند با این‌که از امتیازات کمتری نسبت به دیگران برخوردارند.

اگر فرد معلول ابتدا از ناحیه خانواده حمایت شود و سپس از سوی جامعه

با مساوات نظام عادلانه کار و امکانات رفاهی مورد توجه قرار گیرد در عمل می شود گفت که معلولیت برای آنان محدودیت تلقی نمی شود، در حالی که در اطراف خود عده زیادی را می بینیم که به خاطر معلولیت های گوناگون از ورود به عرصه های جامعه منع می شوند و از ورود به شغل یا درجه ای طرد، به عنوان مثال سالمندان را بعد از سال ها تلاش محکوم به نشستن روی نیمکت پارک یا خانه نشینی می کنند یا معلول حرکتی جلوی ادارات و بانک ها با مشکل روبه رو می شود، هنوز برای عبور ناینها در شهر اقدام نشده است، هنوز یک زن بیوه یا تحمل مشقت و حقارت باید روزی فرزندانش را تأمین کند؛ می توان گفت در عمل معلول را منزوی کرده اند و از کار تا ازدواج و امور دیگرش را به خودش وا گذاشته اند.

امیدوارم روزی برسد که فردی که بر اثر حادثه روزگار دچار معلولیت شده از کارگاه یا اداره اخراج نشود و با شنو مورد تمسخر قرار نگیرد، امید اینکه درباره آنها افراط و تفریط قائل نباشند و کار بیشتر از توان به آنان واگذار نکنند، به امید سلامتی همه خوانندگان این کتاب.

صدیقه رضانی

مرداد ماه ۱۳۹۸